

د امریکې دوه مخی سیاست

څو شپې مخکې مې په یوه برېښنا پاڼه کې ولوستل چې د شمالي ټلوالو یو څو مخورو کسانو په برلین کې د امریکې له مشرانو سره کتلي دي. د لويديځوالو په تیره بیا د امریکایانو د دومره پټو کتنو غرض به د شمالي ټلوالو سره د څه په غرض وي، پدې هکله غواړم یو څو ټکي په عرض ورسوم.

امریکې د افغانستان د بیارغونې او د اقتصادي او نظامي مرستو تر څنګ په هېواد کې د ترهګرو سره د جګړې په پلمه په کراتو مراتو زیات شمېر بېګناه افغانان په خپلو رانده بمباریو شهیدان کړل، کورنه یې وررنگ کړل او په کورونو یې وروختل او د خلکو بې غزتي یې وکړې چې د افغان شتمن کلتور سره خورا په ټکر کې وو، دي او وي به! یوازې پښتانه! په خواشیني سره چې د پښتنو سیاسي واکدارانو څه د لاسه پوره نه شول چې د مخنیوي لپاره یې کوم څه کړي وي. اداري کورنه په رشوت او درغلیو بنسټ کېښودل شو او د هېواد لپاره ورکړل شوي مرستې هم په پوره پیمانه د مرسته کوونکو هېوادو د غلو حیف و میل شوي. که نه په دغو ملیاردو ډالرو به اوس په افغانستان کې چا د ګداني کچکولونه نه وای په غاړه، او خلکو به د یوې ګولۍ ډوډۍ پیدا کولو لپاره د خپلو کورونو بچیانو او کورنیو پرېښودو ته نه وای اړ شوي چې پرډیو هېوادو ته مخه وکړي. ملي پوځ او ملي پولیس له هماغو جګړه مارو ډک کرای شول چې د هېواد په وړاندو کې یې له هیڅه هم صرفه نه وه کړې او د بېګناه افغانانو په وینو یې هم لاسونه تر تخریګو سره وو. په هره پلمه چې وه دا جنایت کوونکي په ملت وټپل شول چې د اولسواکۍ سره البته په ټکر کې وو. ملي ژبه) پښتو (یې یوازې په رسمیتوب ومنله او د ملي هویته یې یو نه منونکي انکار وشو.

ورځ په ورځ یې د شمال څخه پښتانه له خپلو مینو وشرل، کورونه او ځمکې یې ترې ونېوي او ډیرې یې هم د تروپستانو په نوم یا خو یې ووژل او یا خو یې زندانو ته واچول چې د پوښتنې یې لاتر اوسه هم څوک پیدا نشول. شمالي ټلواله په شمال کې ورځ په ورځ په پوره اندازه په زغروالو وسلو سمبال شول او کیري. د شمالي ټلوالو منځي اختلافاتو دمنځه وړلو لپاره تر وسه لويديځوالو دومره کار وکړ او کوي یې چې محقق صاحب خو نږدې وو نور ملي ځانین مسعود ته نعوذبالله د پیغمبري درجه ورکړي. پخوا هم دا زیار د دوی تر منځ لويديځوالو کاوه، خو سره لدې بیا هم د خپلو عاداتو له مخې خپلو کې به ښکر په ښکر کیدل.

یوازنی علت منطق او اساس د دغه د اتحاد کړۍ چې دوی سره راټولي، پښتون ضده، افغان ضده او وطنپلورونکي مفکوره ده، چې خپلو کې سره شریک ګڼل کیري، که نه دومره هزاره او اوزبکو ورونو چې د جمعیت له ډلو ژوبله لیدلې، پښتنو خو هیڅ هم ندې ورسره کړي!

نو لويديځوال قدرتونه به ولې نه غواړي چې دا ډول ناولي او ګنده بویه ډلې ټپلې چې نه ملت پیژني او نه د خپلو پلرونو هويت، د ځانه سره داسې په لاس کې ونه نیسي؟، چې له هره پلوه یې مټې غښتلې وي. د افغان ملت پر سر چې کومه ناروا د لويديځوالو خوښه وه، د خپلو شومو نخرو لپاره به مخې ته پراته خنډونه د شمالي ټلوالو په ملتیا له منځه وړي. امریکې دا پیدا کړي ده چې د دوی ساز ته څوک په ښو بدرگو سره ناڅي او څوک د دوی د لاسونو په ښکلولو د یو او بل څخه یو ګام وړاندي او تکره دي.

خیر پدې هکله خبرې ډیرې دي دا ټولو ته ښکاره ده او له دغو پورتنیو ټکو ثابتیري چې امریکې د ځان لپاره دوستانه، بلکه لاسپوڅی لټولي دی چې د ترهګرو سره د جګړې په پلمه نورې پټې دسیسې او دوه مخی سیاست په ګران افغانستان کې مخ ته بوځي. امریکا د خپلو مرستو تر څنګ غواړي چې دافغانانو ټاټوبي خپل یو ایالت وګرځوي، یاخو غواړي چې نوره افغانستان د اوسني سیاسي جغرافیې څخه ورک کړي او یو نوی هېواد خراسان راوزیروي او پښتانه به پاکستان ته وروبخښي. او یا به د خراسانیانو په مټ د ډیورنډ کرښه په خپل لاسپوڅو په رسمیت وپېژني. نتیجه دې ته رسیږي چې امریکا غواړي چې د یو څو ډالرو په بدل کې هېواد له افغانانو واخلي. که دا ټول سم ندې نو امریکه نور په ګران افغانستان کې غواړي څه؟

دومره پښتون ضده افکار چې له دوی سره شته او دومره خر اسانیان چې ددوی له برکته راوزیږول شول او دومره پښتانه چې دوی راشهیدان کړل او دومره بمبارۍ چې دوی پر پښتنو وکړې په تاریخ کې چا ندې کړي. امریکې خو له روسي سور پوځ څخه هم څو ګامونه وړاندي کړل او واقعاچلنج یې ورکړ. که د امریکې په دا ډول مغرضو او پښتون ضده سیاستو سره نور شک د یقین په لور مخه کوي، نو امریکه نور په هیڅ وجه د افغانستان یو دوست نه بلکه یو غټ دښمن بلل کیدای شي.

نو که امریکه د خپل سیاست تر سیوري لاندې داسې دښوېه ګلان راته کړي او یوازې د ترهګرو سره د جګړې په پلمه د پښتنو ورکیدو او له پښتنو د ټاټوبي اخیستو په منطق زما هېواد ته راغلی وي، نو بیا خو عقل اوایمان او

پښتونولي دا حکم کوي او دا به د هر افغان مسلم حق وي چې د امریکي سره د افغان ولس په تېره بيا د وطنپالو پوهانو تاريخپوهانو څيرونکو ادیبانو لیکوالو سیاستوالو مخه ورو دیني علماؤ او قومي مشرانو لخوا د جهاد اعلان وشي. هغه وخت چې د جهاد اعلان ته به خورا ناوخته وي اوس هم دومره اوبه له ورځه ندي اوبښتي چې د پښتنو او نورو وطنپالو افغانانو له وسه څه نه وي پوره.

اوس که افغان افغانستان ساتلی شي او په سیاسي او اقتصادي برخه کې یې څه د وسه پوره وي، نو مټي دي د خپل هېواد لپاره راونغاړي او د یووالي لاسونه دي سره ورکړي او لاس تر ځني ناستي ته دي د پای ټکی کيږدي. چې هېواد له دغه مصیبتنه وژغورل شي او که له وسه یې نوره څه نه وي پوره، دا خو به یې له وسه پوره وي چې د امریکي پټ دسایس خلکو ته رسوا کړي او د وتلو یې غوښتنه وکړي.

کله چې دا ډول دوه مخی سیاست وي او دا ډول هم افغان (پښتون) او افغانستان ته دسیسي، نو افغان او افغانستان بیا باندنیو ځواکو ته په هیڅ وجه اړتیا نلري. دا چې کومه بلا به په مونږه راځي د مونږه خپله له لاسه به وي. بس پریږده چې پرې راشي. ځکه یو ملت کله چې د خپل هېواد لپاره دومره تش لاسی او دومره بی کسه وي، او د افغان سیاستوالو مشرانو او مخه ورو سیاسي او وطني پوهه او درک پدې سویه وي او په خپلو مو دومره بی باوري موجوده وي چې یره که امریکه نه وه نو پاکستان به مو د پښو لاندې کړي او یا ایران، نو لاندې دي کړي او د مور شوي یې هم شه.

ځکه چې دا ډول ملتونه بیا د منطق له مخې د همدا ډول د ویشلو او د پښو لاندې کولو وړتیا لري تر څو د تاریخ په پاڼو کې یې هویت د منځه ولاړ شي،

که نه چې خدای ج دي داسی هیڅ وخت نه کا، نو بیا:

ای افغان وطنپال سیاستوال او کارپوه او مشره!

ای افغان وطنپال لیکوال او څيرونکیه!

ای افغان پوهنیار پوهنمل او پوهنواله!

ای افغان ډاکټر انجنیر او متخصصه!

د افغان او افغانستان نجات لپاره د عمل گامونه را په گوته کړه او مخ ته شه چې نور هم درپسي شي، تر څو هېواد او افغان دي له دغه پوه پناه کیدو وژغورل شي.

په درناوي

پای